

קובץ עדויות מאוחד – עתירת ניתוקי המים

ת צ ה י ר – משה מזרחי

1. אני נשוי, אב ל-4 ילדים, גר כיום במחנה יהודה בירושלים, עובד לפרנסתי.
2. הסיפור עם הגיחון התחיל בדירה שגרתי בה בפסגת זאב בין מאי 2010 למאי 2011. כשנכנסתי לדירה בחודש מאי, שלחתי מכתב לגיחון וביקשתי מהם שיחליפו את השעון על שמי (לפניי היתה שם חברת שמירה).
3. בחודש ינואר, חזרתי יום אחד הביתה וגיליתי שניתקו את המים ואין שעון. לא הודיעו על זה שום דבר לפני כן, לא בחשבון ולא בהודעה אחרת. כשהתקשרתי לגיחון הם אמרו שהדייר הקודם ביקש לבצע ניתוק ולכן הם ניתקו. אמרתי להם שמאז שנכנסתי לדירה, התחננתי שיעבירו את השעון על שמי והם לא עשו את זה. אמרו לי שבחודשים האלו צברתי חוב ע"ס 800 ומשהו ש: "קודם תשלם, רק אז נפתח את המים". ניסיתי להסביר להם שאת החשבון הזה הם חישבו לפי נתונים שלא רלוונטיים לי, לפי שתי נפשות בבית, בזמן שאנחנו היינו 6 נפשות. הלכתי לשם והראיתי להם את המכתב ששלחתי להם בבקשה שיעבירו את השעון על שמי, את האישור שהמכתב התקבל, ביקשתי שיעשו מחדש את החשבון לפי 6 נפשות בדירה. לא היה לי כסף לשלם את זה. היינו עשרה ימים בלי מים, עם תינוק קטן בבית.
4. בסוף, מישהו שילם עלינו בכרטיס אשראי שלו, כהלוואה, ואנחנו החזרנו לו בתשלומים. רק אז החזירו את המים ועוד הייתי צריך לשלם על הניתוק והחיבור הזה. חשוב לציין שלא חיברו מייד כששילמנו, זה לקח כמעט יממה עד שחיברו. אז גם העבירו את השעון על שמי אבל לא היו מוכנים בשום אופן לעשות את התיקון אחורה לארבע נפשות, טענו שהם לא מוכנים לתקן רטרואקטיבית.
5. כחלק מהסדר תשלומים, חברת הגיחון מבקשת מהצרכן לשלם 50% במזומן ואת שאר התשלומים בלפחות 350 ש"ח כל תשלום. המשמעות של זה היא שצריך לשלם גם את החוב בהסדר וגם את התשלום השוטף ואנשים לא עומדים בזה בדרך כלל.
6. אח"כ עברנו לגור בבית בדוידקה בירושלים. העברתי את השעון על שמי ושילמתי מה שצריך. כשעזבתי את הדירה הזאת, ביקשתי מהגיחון להעביר את חשבון המים על שם בעל הבית, הצהרתי שסיימתי לגור שם. הם אמרו לי שלא ניתן לעשות את זה עד שלא מגיע דייר חדש שמצהיר שהוא גר שם עכשיו.
7. עכשיו אני גר כבר שנה שנייה בדירה במחנה יהודה בירושלים. לפני חצי שנה, ביום בהיר אחד, באמצע היום כשאני במקלחת, פתאום אין מים. הבחור שמנתק אמר שיש לי חוב בגיחון ולכן הוא מנתק. הראיתי לו את כל הניירות שאין לי שום חוב אבל הוא לקח את השעון והלך.
8. כשהתקשרתי אליהם הם אמרו לי שיש לי חוב על סך 3,000 ש"ח, חוב מצטבר מכל מיני דירות שגרתי בהן לאורך השנים. אמרתי להם שזה לא הגיוני, שבתחילת 2010 ישבתי אצלם עם טופס הסדר חובות מהעירייה, קיבלתי אז עזרה מהעירייה ואת השאר הם לקחו דרך עיקול על חשבון הבנק שלי. אף אחד לא אמר אז שום דבר על חוב נוסף. גם לפני הניתוק הזה לא היתה שום התרעה ושום הודעה. הרי ברור שאם היו שולחים לי חשבון על סך 3,000 ש"ח הייתי הולך ומברר את זה. לא אמרו כלום. באו וניתקו.

9. לקחתי את כל הילדים ומזוודה והלכנו למשרדים של הגיחון, אמרתי לילדים שעוברים לגור שם עד שיחברו לנו את המים. לפני זה יצרתי קשר עם איזה עיתונאי שהתקשר, עוד לפני שהגעתי, לשאול את הגיחון על המקרה שלי. אחרי שהייתי שם שעתים עם הילדים בא אליי סמנכ"ל השירות ואמר לי שנתן הוראה לחבר לנו את המים, שנקבע פגישה מסודרת ונדבר על הסדר חובות.
10. קבעו איתי פגישה והסתבר שאין לי שום חוב בגיחון, רק 440 ₪ שהם פערים מהמעבר בדירה בדוידקה לבעל הבית, סכום שהוא בעיקר ריביות שהם לא היו מוכנים לוותר עליהן. לא יודע איך הם הגיעו לסכום הזה של ה-3,000 ₪, אמרו שלא מחקו משהו במערכת או משהו כזה. שילמתי את ה-440 ₪ ואמרו לי להגיע לקבל אישור על היעדר חובות. לא הספקתי באותה פעם ללכת לקבל את האישור הזה והלכתי משם רק עם האישור ששילמתי את החוב הזה, חשבתי שזה מספיק.
11. אחרי חודשיים אני רואה שבחשבון המים יש חיוב של 100 ומשהו ₪ כפול שתיים – על ניתוק מים וחיבור מים. כלומר, גם עשו טעות וניתקו אותי, וגם מחייבים אותי על זה. הלכתי לשם שוב עם הילדים, אמרו לי שיוותרו לי על זה. אחרי זה כבר הלכתי שוב לגיחון וקיבלתי מהם אישור על היעדר חובות.

ת צ ה י ר – גבריאל טלקר

1. אנחנו זוג עם שישה ילדים, מתגוררים בדימונה, מתקיימים מקצבת הבטחת הכנסה של 2,500 ₪.
2. שלשום, 4.1.13, הגעתי הביתה, אני רוצה להאכיל את הילדה ואני רואה שאין מים. חשבתי שאולי יש הפסקת מים. הלכתי לשכנה לשאול אם יש לה איזה בקבוק לתת לי, אמרה לי שאין הפסקת מים. ירדתי למטה, אני רואה שאין שעון והשאירו לי פתק שניתקו לי את המים עקב חוב ושאני חייב להגיע לשלם.
3. לא ידעתי מה לעשות בלי מים, הייתי צריך אוכל בשביל הילדה. לקחתי מים מאיפה שהיה השעון, יש שם מים שנוזלים עם חלודה, נתתי לילדה.
4. התחלתי להיכנס ללחץ, שלחתי את אישתי לשם, אמרו לה שיחזירו את המים אם היא תשלם 1,000 ₪, היא אמרה שהיא לא זזה משם, אמרו לה שלא תזוז, התנהגו אליה בקרירות. התחילה לבכות ובלגנים. התקשרתי לעיתון של דימונה לשאול מה עושים, הפנו אותי לגיקי אדרי. איך שהם שמעו שגיקי אדרי מגיע – אמרו לה שבשביל השעון תשלם 150 ₪ ויחזירו את השעון. היא אמרה שאין לה – שה-150 ₪ האחרונים זה לשבת. לא ידעה מה לעשות. לקחו ממנה את הכסף.
5. הלכתי לשם וצעקתי – תבואו, תתריעו קודם. לא שלחו שום דבר, לא בא אף אחד להגיד קודם. לא רצו להחזיר לי את הכסף.
6. יש לי חוב של 4,500 ₪, שנתיים לא שילמתי מים כי לא היה לי מאיפה לשלם. הגעתי איתם להסדר – כל חודש הייתי צריך לשלם 200 ₪ ועוד 200 ₪ את החשבון השוטף. 3 חודשים שילמנו את זה ברציפות אבל אז היתה לי בעיה עם ההבטחת הכנסה, היה שם איזה אי תיאום ולא שילמתי חודשיים את ההסדר, כי לא היה לי מאיפה. אני אגיד לך את האמת, לא הייתי יכול לשלם את ההסדר הזה, לא מספיקה ההבטחת הכנסה – 2,500 ₪

- עם 6 ילדים. גם אם מחר אני אגיע שוב להסדר אני לא אשלם כי לא אוכל לשלם – המים נהיו כמו קוקה קולה, מחירים כ"כ גבוהים, אין מצב שאני משלם את זה. אי אפשר לשלם את זה, לא בגלל שלא רציתי, הייתי צריך להוריד את זה מהילדים שלי, מהאוכל.
7. כשהמים היו בעירייה הייתי מקבל גג 60-70 ש"ח שבועון מים ועכשיו מגיע 300-350 ש"ח כל שבועון. אני מפחד להתקלח, אני מקלח את הילדים שלי במהירות, זה נהיה יותר גרוע מהחשמל. כשהמים היו בעירייה אז הייתי גג מגיע ל-800 ש"ח בשנה עם הארנונה. גם היתה לי הנחה כי אני מטופל ברווחה. אבל העירייה התנערה ועכשיו זה חברות פרטיות.
8. כשבאתי לשם עם ג'קי אדרי עשיתי שם רעש, לא ידעתי מה אני עושה. הסתכלתי על הילדים שלי. אם חס וחלילה לא היו מחזירים לי את השעון, אם לא הייתי מכיר את ג'קי אדרי, מי היה עוזר לילדים שלי?
9. אמרתי להם שאני מוכר ברווחה. האישה שם אמרה לי שהם לא מנתקים סתם אלא בודקים בעירייה לפני שמנתקים לראות אם הבן אדם מוכר ברווחה, שהם בודקים בעירייה לפני שהם הולכים לעשות ניתוק. אמרה לי שלגביי לא היתה להם אינפורמציה. הסתכלה במחשב ואמרה לי שלא רשום לה שאני מטופל ברווחה. זה בכלל לא נראה לי נכון שהם בודקים כי הכרתי הרבה מהאנשים שהיו שם וניתקו להם שהם כן מוכרים ברווחה. אמרתי לה שאני מוכר ברווחה, היא התקשרה למישהו ואמרה לא את זה, ביקשו ממני ללכת להביא פתק מהרווחה. לקחתי פתק אבל עוד לא הבאתי להם.
10. החזירו לי את השעון 3 שעות אחרי שאישתי שילמה את הכסף, הבינו שג'קי אדרי מעורב ומהר מאוד החזירו את המים. אמרו לי שאם ב-20 לחודש אני לא משלם 500 ש"ח, הם מורידים לי שוב את השעון. אמרו לי שה-150 ש"ח זה רק על הניתוק. יש עוד קנס בדרך.
11. זה היה קטסטרופה מה שהלך שם ביום הזה. הזקנים שם. למה ניתקו זקנים ומבוגרים גם אם אין להם רווחה? איפה החמלה? בכיתי מרוב שכאב לי על האנשים שם. אבל הם עושים מה שהם רוצים. הכאב שלי עבר אבל מה עם אותם חלשים? היתה שם אישה אחת שאמרה שהיא עולה עם בלוני גז ומתפוצצת. מה איתם? אנשים נמאס להם, זה לא רק אנחנו, זה בכל הארץ. כאילו אתה אשם במשהו. אני תושב ישראל, נולדתי פה, שירתתי את המדינה, אני מקווה שהילדים שם גם ישרתו את המדינה, מאוד כואב לי וחורה לי שמנצלים את זה לא טוב.
12. עד עכשיו התביישתי אבל עכשיו שזה קרה לי אני לא מתייבש. שמתתי את הבושה במקום אחר על מנת לעזור לאלו שמתביישים.

ת צ ה י ר – מ.י.

1. אני אם חד הורית לשני ילדים, בני 7 ו-9, אני גרה בלוד ומגדלת את הילדים לבד, אין קשר לאבא.
2. בהתחלה עבדתי כמאבטחת אבל בגלל שלילדה שלי יש בעיות רפואיות, נאלצתי לעזוב. אני מקבלת 2,800 ש"ח בחודש מזונות לילדים מביטוח לאומי. החודש קיבלתי רק 2,500 ש"ח, אני לא יודעת למה, זה בבירור.

3. יש לי הרבה הוצאות, אז פשוט לא יכולתי לעמוד בתשלומים של המים.
4. לפני כמעט חודש באתי יום אחד הביתה מסידורים, מצאתי מנעול ואין מים בבית. השאירו לי פתק שניתקו. לא הודיעו לי שום דבר קודם.
5. התקשרתי לתאגיד ודיברתי עם המנהלת הראשית בטלפון, אין לי כסף לנסוע אליהם, זה בצד השני של העיר. אמרו לי שיש לי חוב של כמעט 6,000 ₪, שאני לא משלמת הרבה זמן. הסברתי לה שאני לא בורחת מאחריות, שאני רוצה לשלם. הסברתי לה את כל המצב שלי וביקשתי שתפרוס לי את זה לתשלומים, שאני לא יכולה הכל בבת אחת. שיש לי ילדים, ביגוד, ארנונה, הכל עליי. אבל היא לא היתה מוכנה להגיע להסדר. היא אמרה לי שאני צריכה לשלם 2,000 ₪ במזומן עכשיו ואחר כך 500 ₪ בכל חודש. אמרתי לה שאני לא יכולה לעמוד בזה, איך אני יכולה לשלם 2,000 ₪ כשאני מקבלת 2,500 ₪? זה כל הכסף שלי. אמרתי שאני יכולה לשלם חצי מזה אבל היא לא רצתה.
6. היא אמרה לי שאני לא משלמת הרבה זמן ושאני לא היחידה שעושה את זה ושהם לא יכולים לעזור לכל אחד שבוכה להם. "אני לא לשכת הסעד", ככה היא אמרה לי. איזה מין דיבור כזה? כאדם לאדם – גם אם ההוראה חד משמעית לא לחבר את המים, יש צורת דיבור, הדיבור הזה ממש לא לעניין ומצער אותי שמישהי ברמה שלה מדברת בצורה כזאת לא אנושית. הייתי רוצה לראות אותה מסתדרת עם 2,500 ₪ בחודש.
7. לא היתה לי ברירה, עברתי לגור אצל דודה שלי. הייתי חייבת, הילדים לא יודעים מה זה כשאין מקלחת, כשאין אוכל. אבל זה לא פיתרון, קשה לילדים.
8. פניתי לרווחה, אני מוכרת שם אבל העובדת הסוציאלית שלי בחופשת מחלה. אמרו לי לחכות שהיא תחזור, שהרווחה עוזרת בכל דבר אז אני אנסה. אלך שוב לראות אם היא חזרה. אם אני לא אנסה אז הילדים שלי יישארו ככה, בלי כלום, בלי בית.
9. בפעם השנייה התקשרתי לתאגיד שוב כדי לנסות להגיע להסדר. המזכירה אמרה שהם לא ידברו איתי בטלפון, שאני אגיע לשם. אבל אין לי כסף להגיע. אוכל לילדים שלי אני רושמת בחוב. אני כל הזמן בבית חולים עם הילדים.
10. אני לא היחידה, יש פה הורים ל-5-6 ילדים שמנתקים להם את המים ולא איכפת להם. יש אנשים שאין להם משפחה קרובה כמו לי ואז מה הם עושים?
11. אנחנו מבינים שיש לנו חובות למדינה כמו זכויות אבל אנחנו פשוט לא יכולים לעמוד בהן. קשה לחיות פה. זה לא שאנחנו עושים את זה בכוונה. צריכים להתייחס לאוכלוסייה כמו שצריך.
12. הלכתי שוב לרווחה, העובדת הסוציאלית נתנה לי דו"ח אבל אמרה לי שאין להם שום השפעה על תאגיד המים, שזה גוף נפרד.
13. לקחתי את הדו"ח של העובדת הסוציאלית לתאגיד אבל היא אמרה לי שזה לא עוזר הרבה, שהם צריכים ת'כלס כסף. אמרתי לה שאני יכולה לתת לה עכשיו 1,500 ₪ אבל היא התעקשה שאני אתן לה 2,000 ₪ עכשיו ו-500 ₪ בכל חודש. אמרתי לה שאין לי את זה. היא אמרה לי שאם היא תסכים לי, היא תצטרך להסכים לכולם, שהרבה אזרחים

מגיעים אליה עם אותם בעיות, שהיא צריכה לעשות את העבודה שלה, היא לא יכולה להתחשב בכל אחד שבוכה לה.

14. אין לי כבר מילים. אנחנו לא בורחים מאחריות, יש לנו קצת בעיות והם צריכים להבין את המצב, להתחשב. אין לנו את זה.

ת צ ה י ר – י.ל.

1. אני אם חד הורית לשני ילדים בני 5 ו-6, יש לי גרוש שלא משלם מזונות, אני בת 32, אני מתגוררת במגדל העמק, לא עובדת, מתקיימת מקצבת הבטחת הכנסה – 1,800 ₪ בחודש.
2. לפני חודשיים, באמצע חודש אוקטובר, ניתקו לי את המים. לא יכולתי לשלם לפני כן כמה חודשים, היה לי קשה מדי, זה היה או שאני מוותרת על המים או שאני מוותרת על אוכל לילדים שלי. לא הסכמתי לוותר על אוכל לילדים שלי.
3. ניתקו לי את המים לשבוע וחצי, כמעט שבועיים. לא היו לנו שום מים – לא להתקלח, הילדים שלי לא יכולים לעשות צרכים, לא היה לי מה לתת להם לשתות. מזל שיש את ההורים שלי. לא הודיעו שהם הולכים לנתק. הם אמרו לי ששלחו לי ים של התרעות אבל לא הגיע שום דבר בדואר. באתי יום אחד בערב הביתה עם הילדים, אני פותחת – ואין מים. התחלתי לבכות, ערב, מה אני אעשה עם הילדים, מה אני אתן להם לאכול?
4. ביקשתי מהם שיחכו עד ה-28 בחודש, אז אני מקבלת את הקצבה שלי ושלא ינתקו עד אז. שאני אשלם להם כשאקבל את הקצבה, שאין לי עכשיו אבל אמרו לי שאי אפשר.
5. חיברו לי את המים רק אחרי שלקחתי את הקצבה ב-28 ושילמתי להם – 800 ₪ לפני חודשיים וכל חודש 350 ₪. במים הסכימו לחבר אותי בשביל 350 ₪ כל חודש על החוב וזה בנוסף למה שצריך לשלם על המים בשוטף, בנוסף לחשבון פעם בחודשיים. זה יוצא איזה 500-600 ₪, זה חתכת כסף, אני יכולה לקנות בזה בגדים לילדים שלי לחורף. אני לא רוצה שירחמו עליי, ממש לא, אני רוצה את הזכויות שמגיעות לאמהות חד הוריות, מה שהבטיחו לנו.
6. אני מוכרת ברווחה במגדל העמק כרגילה, לא כחד הורית וגם בביטוח לאומי אבל זה לא נכון. קיבלתי דו"ח מהעובדת הסוציאלית וביקשתי ממי-נע לשלם פחות אבל הם בכלל לא הסכימו לקבל את הדו"ח שלה. אמרו לי שזה לא רלוונטי, שהם לא יורידו לי, שאין מה לצפות מזה: "תשלמי ואם לא, ננתק". אמרתי לאישה שם – שימי את עצמך במקומי, הגרוש שלך מטייל בעולם ומשאיר אותך בלי כסף עם שני ילדים קטנים.
7. יש לי עוד 7 תשלומים של 350 ₪ כדי לכסות את החוב הזה וחוצמזה יש לי עוד חובות – 35,000 ₪ בהוצ"פ, וחוב לחשמל ועוד. אבל אני מוציאה את הכסף מהנשמה כדי שלא ינתקו את המים שוב.

8. כשהמים היו עם העירייה, היה יותר קל. הסכומים היו יותר נמוכים וגם נתנו צ'אנסים – אם היית בחוב, הם לא ניתקו מייד, נתנו זמן לבן אדם לאסוף את הכסף. אבל אחרי שמי-נע נפרדו – זה פשוט גועל נפש, כולם במגדל העמק אומרים.

עדותה של גב' ל.ר.

1. אנחנו מתגוררים בבית בכפר יונה, 6 נפשות – אני, בעלי, אמא שלי ושלושה ילדים.
2. נקלענו לחובות מאוד מאוד גדולים, יש לנו חוב מאוד גדול בהוצל"פ ובין השאר גם חוב במים. מאז 2010, כמעט שנתיים, לא שילמנו את חשבון המים כי אין לנו כסף. אני צריכה לדאוג מה יהיה לנו לאכול, זה הכסף שאנחנו מקציבים לאוכל.
3. בגלל המצב הכלכלי המאוד קשה שלנו, אנחנו מוכרים ברווחה.
4. ביום שני שעבר הגיע מישהו ואמר שהוא הולך לנתק לנו את המים. דיברתי איתם בטלפון וביקשתי מהם שלא ינתקו עד שאני לא אגיע אליהם. היא אמרה לי שאני חייבת לתת משהו על החשבון, לפחות 2,000 ₪. אמרתי לה שאני יכולה לתת לה 500 ₪ וגם זה דחוי. היא הסכימה.
5. אמרתי לה שאנחנו מטופלים ברווחה ושאלתי אם יש ועדות חריגים לאנשים שאין להם מה לאכול. אמרה לי שאין דבר כזה ועדת חריגים ושכולם משלמים ושאין שום התחשבות חוץ מבאנשים שיש להם נכות.
6. הלכתי לשם ועשינו פריסת תשלומים. נתתי להם 25 צ'קים, כל אחד על סך 200 ומשהו ₪ בכל חודש ואני צריכה לתת להם עוד איזה 40 צ'קים.
7. הריביות מאוד מאוד חריגות, שאלתי לפשר הריביות והיא כל הזמן ענתה לי: "זה ריבית, על ריבית, על ריבית. ככה זה בחוק". לא הבנתי מה זה אומר. אמרתי לה שזה יותר גרוע מהשוק האפור. היא אמרה לי שזה לפי החוק. מתוך ה-15,000 חוב, כמעט 3,000 ₪ זה הריבית.
8. היא אמרה לי שכדאי לי לפרוס לפחות תשלומים כי ככה יוצא שאני רק משלמת את הריבית כל חודש ושהריבית תעלה כל הזמן עד שאני אסיים לשלם אבל אמרתי לה שאני לא יכולה לשלם יותר.
9. כשהמים היו במועצה אז היינו בוועדות חריגים לכל מיני דברים. קיבלנו הנחות במיסים, בחינוך וגם במים. פה אין כזה דבר. אמרה שכולם משלמים.
10. היא גם אמרה שהם לא קיבלו את הפקס שלנו שאנחנו 6 נפשות ושאנחנו רשומים אצלם כ-2 נפשות ולכן אנחנו משלמים הרבה יותר. זיכתה אותנו רטרואקטיבית רק 4 חודשים למרות שהיה צריך לזכות אותנו על שנתיים שהיינו רשומים אצלם כ-2 נפשות אבל היא אמרה שלפי החוק הם לא יכולים לזכות יותר מ-4 חודשים אחורה. בגלל זה אנחנו גם משלמים הרבה יותר.

עדותה של גב' פ.י.

1. אני בת 55, כבר שנה וחצי אני לא עובדת, מכמה בעיות - גם יש לי בעיות בריאות וגם אני לא מוצאת עבודה. בהתחלה כשלא עבדתי גם קיבלתי אבטלה אבל מאז לא הצלחתי למצוא מקום עבודה. היה לי רכב על שמי ולכן לא יכולתי לקבל הבטחת הכנסה, לא היה לי שום אמצעי קיום. מהרגע שההוצל"פ לקחו לי את הרכב, אז אני מקבלת קצבה, 2,000 ₪. גרים איתי בבית שלושה ילדים.
2. בתקופה שכן עבדתי, עבדתי על שכר מינימום, זה היה בשנת 2008, כל פעם שלא שילמתי את המים, ניתקו לי. לא יכולתי לעמוד גם בשוטף וגם בחוב.
3. לא יודעת מאיפה עשו לי את החשבונות מים כאילו יש לי בריכה אולימפית בבית. בסך הכל יש לי 2 חדרים בבית, ברז להתקלח, ברז לשטוף ידיים וברז במטבח. אני גרה בקומת מרתף. כל פעם שלא היה לי לשלם, פשוט לקחו לי את הברז. השתמשתי במים מפחי זבל.
4. כשהתאגיד באו אז הם החליפו שעונים, יצרו לי איזה מים שיטפון על התקרה, כי אני בקומת מרתף. התפוצץ משהו וזה עשה עובש. הייתי צריכה לעזוב את הבית. חייבו אותי גם על החשבון הזה של המים. היו אנשים שניקו וסידרו לי ותרמו לי רהיטים. לא נשאר לי שום דבר מהשיטפון הזה, אפילו לא מזכרות.
5. עד לפני חודש הייתי מנותקת שנה שלמה, אולי יותר. הם אמרו לי שהחשבון מים שלי הוא 40,000 ₪. למרות ששילמתי במקביל זה לא מתקזז, רק עולה כל הזמן. אני לא יכולה לבדוק את זה, הם מחליטים כמה חייבים להם. אמרו לי שאולי יש לי נזילה, החלפתי את הברזים, לא עזר.
6. כל פעם שפניתי לרווחה לא עזרו לי אבל בסוף העובדת הסוציאלית התקשרה לתאגיד, הם באו לכאן וראו את המצב שלי ואז באופן אוטומטי החזירו לי את המים. אמרו לי שאני צריכה לתת להם 500 ₪ בשביל לחבר. נתתי. אחרי שבוע לקחו עוד פעם את המים. התקשרתי לעו"ס ואמרתי לה שלקחו לי שוב את הברז. התקשרה אליהם ושוב החזירו לי את המים. כשקיבלתי את הקצבה הלכתי לעירייה לשלם.
7. הם התעקשו שאני אביא להם מבנק ישראל פתק שאני לקוח מוגבל. אבל אני לא יכולה ללכת לשם פיזית, זה בירושלים והם גם לא מקבלים קהל. אז המסמך שהם חיכו לו הגיע רק אתמול בדואר. אמרו לי שלא מגיעה לי הנחה כי היתה כבר הועדה ואני לא הספקתי להביא את המסמכים.

עדותה של גב' פ.ס.

1. אני אלמנה, אם לשלושה ילדים, מתגוררת בשכונת הבוכרים בירושלים, לא עובדת, מתקיימת מקצבת שארים.
2. כל הסיפור התחיל בסוף שנת 2008, תחילת שנת 2009. עד אז הכל היה בסדר, שילמנו מים כשהגיעו חשבונות, כמו שצריך. החשבונות היו משהו כמו 180 ₪ לחודשיים, לא עברו אף פעם את ה-200 ₪. פתאום, התחילו להגיע חשבונות על סך 800-900 ₪ לחודשיים, משהו לא סביר. בדיוק התאלמנתי אז ולא היה לי כוח לטפל בכלום. פניתי לגיחון, התחילו עם התירוצים - אולי יש לך נזילה, אולי מישהו התחבר אליך. אני גרה בבניין עם שני בתי כנסת, הרבה דיירים, חלק מהדירות מושכרות. הם אמרו לי שאולי יש בעיה

- עם השעון המשותף ולכן זה צורך יותר מים, כל אלה בעיות שאני לא יכולה לפתור לבד בתור אזרח – איך אני יכולה לבדוק אם יש נזילה סמויה מתחת לאדמה? זה מה שם אמרו לי לעשות. לא היה עם מי לדבר, אמרו לי: "זה מה שיש. זה מה שהשעון מורה ולכן זה מה שאת צריכה לשלם. זאת לא הבעיה שלנו. אם לא תשלמי – ננתק". לא יכולתי לשלם את זה וגם לא רציתי, ידעתי שאני לא צריכה לשלם על זה כי לא שלי.
3. ניתקו לי את המים לשלושה ימים ואז עשיתי הסדר בעירייה – הם עוזרים בחצי מגובה החוב ואני לקחתי הלוואה כדי לשלם את החצי השני.
4. המשיכו להגיע חשבונות על הסכומים הגבוהים האלה ולא שילמתי, גם לא יכולתי לבדוק את כל מה שהם אמרו לי לבדוק.
5. באיזה שהוא שלב, דרך העובדת הסוציאלית, הבאתי אינסטלאטור שבדק את הכל וכתב חוות דעת – שאין נזילה ואין נזילה סמויה ואף אחד לא מחובר אליי. הבאתי לגיחון את חוות הדעת הזאת והם אפילו לא הסתכלו על זה. אמרו לי שזה מה שמגיע להם וזה מה שנאי צריכה לשלם והתעלמו מהפתק של האינסטלאטור. אחרי שהם עצמם כל הזמן אמרו לי לבדוק את זה. התעלמו. ולכן התעלמתי.
6. ואז ניתקו עוד פעם את המים והפעם ל-15 יום. את יודעת מה זה 15 יום בלי מים? וגם שתי שבתות בלי מים. במשך הימים האלה סחבתי דליי מים מלמטה וקערות ובקבוקים. והכתף שלי נפגעה והברכיים והגב, עד היום זה כואב לי. אי אפשר לתאר את העוגמת נפש והתסכול. תתארי לך מה זה להיות יום אחד!! בבית בלי מים בברזים, בלי מים לשירותים.
7. הגעתי איתם להסדר, צריך היה לשלם 25% מהחוב ואת השאר פורסים לתשלומים. לקחתי הלוואה כדי לשלם את ה-25% (זה היה 750 ₪ אני חושבת) רק כדי שיפתחו לי שוב את המים אבל לא שילמתי את שאר התשלומים כי לא היה לי ואז ניתקו עוד פעם. פניתי לסיוע המשפטי שיבררו מה קורה ומה אפשר לעשות ותבעתי אותם ועכשיו מתנהל משפט נגדם.
8. בפעם האחרונה שניתקו לי, ב-2010, הם הביאו שעון חדש כשהחזירו את השעון ופתאום, מאז, הכל חזר להיות כמו שהיה לפני 2008, הכמויות והסכומים של המים. זאת הוכחה חד משמעית שהשעון שלהם היה מזויף.